

nanter, og i Lighed med, hvad der før har fundet Sted, foreslaas det at lade Kadetterne kasernere hele Skoletiden. Det vil jo i ikke ringe Grad lette de unge Mennesker, som ikke har deres Hjem i København, at gennemgaa Skolen.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og uforandret Vedtagelse i dette høje Ting. Efter hvad der foreligger, finder jeg, der ikke er Anledning til at henvise Lovforslaget til Prøvelse i et Udvalg.

Før jeg slutter, vil jeg henlede Opmærksomheden paa et andet Forhold end det, vi her drøfter, nemlig Spørgsmaalet om Underofficerernes Uddannelse. Der er en Sag, som ligger nær op dertil, og det er Spørgsmaalet om Underofficerernes Forfremmelse. Jeg er blevet gjort opmærksom paa en Artikel, der gaar rundt i mange Aviser i disse Dage, og som har sit Udspring fra „Underofficersbladet“. I dette Blad omtales tre Underofficersudnævnelser, som formentlig ikke burde have fundet Sted, og jeg anser det for rigtigt at give den højtærede Forsvarsminister Anledning til at udtale sig herom i Tinget, da disse tre Udnævnelser har vakt ikke ringe Opsigt og ikke med Urette, hvis det er rigtigt, hvad der er anført i „Underofficersbladet“.

Det første Tilfælde er foregaaet ved et fynsk Fodfolksregiment, der ansøgte om Tilladelse til at antage til Prøvetjeneste som Sergent en hjemsendt menig, der tidligere havde været Befalingsmand i Hæren, men var blevet straffet saaledes: 3 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost for forargelig Drukkenskab, 3 Dages Vagt-arrest for Overtrædelse af Vagtbestemmelserne, 10 Dages mørk Arrest for Absentation og 2 Gange 4 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød for Beruselse og Kvarteruorden. Det andet Tilfælde drejer sig om et sjællandsk Fodfolksregiment, der har dirigeret som Elev paa Underofficersskolen en Korporal, der været straffet saaledes: 2 Gange 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost for to Gange at have forladt sin Plads som Vagtkommandør, 5 Dages ensom Arrest for trods givet Forbud og under falsk Foregivende at have skaffet sig Adgang til et kommunalt Sygehus og 8 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost for Beruselse og Gadeuorden og for ikke at have efterkommet en Befaling. Om det tredje Tilfælde, der er det uhyggeligste af dem alle, hedder det, at der ved Trainafdelingen er mødt

en Korporal til Tjeneste. Under Tjenesten gør han sig Umage for at opføre sig godt, saa at Afdelingen finder Behag i ham og indstiller til Krigsministeriet, at han maa blive udnævnt til Sergent. Og dette skal være sket, uagtet Manden i det civile Liv er straffet saaledes, at han ifølge dansk Lov overhovedet ikke kan være menig i Hæren. Han er nemlig straffet med 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Tyveri, 2 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Tyveri og Bedrageri, 80 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Tyveri, 80 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost, betinget Dom med Krav om 5 Aars ulastelig Vandel, og endelig et Aars Forbedringshusarbejde for Tyveri. Denne Mand skal imidlertid være afskediget igen. Men hvis saadanne Udnævnelser kan finde Sted under de nuværende Forhold, hvor Udnævnelserne ikke som tidligere foregaar ved Afdelingerne, men i Ministeriet, maa der et eller andet Sted ligge en Fejl. Der maa, synes det, i Afdelingerne være nogen Ligegyldighed og Sløseri med, hvem man indstiller til faste Underofficerer, og jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage disse Udnævnelser under nærmere Overvejelse. Det maa dog kræves, at de Mennesker, der skal være Lærere for Landets Sønner i Soldatertiden, er hæderlige Mennesker, det er en billig Fordring. Men kan der forefalde Udnævnelser som de her nævnte — jeg ved ganske vist ikke, om det er rigtigt, hvad der er anført —, har Afdelingerne forsomt, hvad jeg mener, der i saa Henseende ikke maa forsømmes, og det vil være rigtigt at give Ministeren Lejlighed til at udtale sig om Sagen og, for saa vidt Oplysningerne er rigtige, give Folketinget Underretning om, hvad Ministeren agter at foretage sig for, at den Slags Udnævnelser ikke fremtidig skal kunne finde Sted.

Eduard Larsen: Den ærede foregaaende Taler (Klaus Berntsen) har udførligt redegjort baade for Helheden og for Detaillerne i dette Lovforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til at knytte nogle Bemærkninger af en mere almindelig Karakter til Lovforslaget. Det har alt-saa vist sig, at den Ordning, man havde tænkt at komme ind paa ved de saakaldte Forsvarslove af 1909 med Hensyn til Rekrutteringen af Underofficerskorpset i Søværnet, er mislykket, hvad Rekrutteringen af det faste Mandskab angaar, og det beror utvivlsomt paa, at man her er slaæet ind paa et System, som man maaske ved